

РЕШЕНИЕ

№ 4494

гр. София, 06.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4150** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП – С., депозирана чрез главен юрисконсулт Б. Н. против Решение от 11.12.2019 г., постановено по НАХ дело №67/2019 г. по описа на СРС, НО, 20-и състав, с което е отменено НП №377535-F417238/15.11.2018 г., издадено от Директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – С.. С последното на основание чл.178 ЗДДС на П. И. М. от [населено място] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.96, ал.1 ЗДДС. От изложеното в жалбата се стига до извод, че според касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Изложени са подробни съображения за доказаност на нарушението и за липса на основания за приложимост на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Иска се отмяната му и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът П. И. М. от [населено място] в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че

жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление №377535-F417238/15.11.2018 г., издадено от Директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – С., с което на П. И. М. от [населено място] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.96, ал.1 ЗДДС за това, че в качеството си на задължено лице по чл.3, ал.1 ЗДДС не е подал заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения 14-дневен срок след изтичане на данъчния период, през който е достигнал облагаем оборот в размер на 50000 лева за период не по-дълъг от последните 12 месеца преди текущия месец. Задълженото лице е реализирало облагаем оборот за регистрация по чл.96, ал.1 ЗДДС за периода от 01.07.2016 г. до 30.06.2017 г. в размер на 50146,50 лева.

При извършена цялостна проверка на обжалваното пред нето НП СРС е приел, че в хода на АНП са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че административното нарушение не е безспорно установено от АНО, в чиято тежест е. Въззивният съд е приел, че в нарушение на императивните изисквания на чл.42, т.3 и на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН АУАН и НП не сочат датата, на която е извършено нарушението. И в двата акта е посочено само че заявлението за регистрация е следвало да бъде подадено до 14.07.2017 г., което не е сторено в този срок. Така отразеното обаче не отменя задължението да бъде написано в АУАН и в НП кога фактически е извършено нарушението, което според описаното следва да е на 15.07.2017 г. Като друго съществено нарушение СРС е отчел че АУАН и НП не сочат нищо за субективната страна на нарушението, т.е. че е извършено виновно от М.. Въззивният съд е приел, че доказателствата по делото не обосновават и то с необходимата категоричност, че жалбоподателя е извършил вмененото му нарушение. Съгласно представените от него подробни справки за процесния период, неоспорени от АНО, той не е достигнал облагаем доход равен или по-голям от 50000 лева, с оглед на което и за него не е възникнало задължение в качеството на данъчно задължено лице по чл.3, ал.1 ЗДДС да подава заявление за регистрация по ЗДДС в 14-дневен срок след изтичане на данъчния период, през който е достигнал облагаем оборот в размер на 50000 лева. Освен това СРС е счел, че дори да се приеме, че лицето е извършило вмененото му нарушение, то същото представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. Мотивирал се е с факта, че нарушението е първо по ред, както и с размера на сумата, с която се надхвърля законовия праг от 50000 лева – само 146 лева. При тези мотиви НП е отменено.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на СРС за допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП. В действителност липсата на дата на извършване на нарушението в АУАН и в НП е нарушение във формата на акта, предвид императивното изискване на чл.42, т.3 и на

чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. За да е основание за неговата отмяна обаче, това нарушение следва да е съществено, а то е такова ако ограничава правото на защита на санкционирания или възпрепятства съда да извърши проверка за неговата законосъобразност.

В конкретния случай това не е така, тъй като от описанието на дължимото от лицето поведение става ясно, че конкретната декларация, която не е подадена, е следвало да бъде депозирана до 14.07.2017 г. Следователно привлеченото към административнонаказателна отговорност лице е било наясно относно приетата от АНО дата на нарушението, а именно датата, следваща тази, в която изтича срока за подаването ѝ. Предвид това съдът счита, че правото му на защита не е ограничено с непосочване на конкретната дата на извършване на нарушението. При така описаното нарушение не е налице и пречка за съда да извърши проверката за неговата законосъобразност, свързана с този реквизит. Следователно този пропуск в НП не е нарушение от категорията на съществените, обуславящи отмяната му на това основание. Не е нарушение от категорията на съществените и непосочването в АУАН и в НП, че нарушението е извършено виновно.

Необосновани са изводите на въззивния съд, че от събраните в хода на съдебното производство доказателства безспорно е установено, че жалбоподателят не е достигнал облагаем доход равен или по-голям от 50000 лева. За да приеме че това е така, СРС се е позовал на представените от лицето доказателства – подробни справки за процесния период от [фирма], от която е установил, че за този период получените парични средства са в размер на 49492,50 лева. Относно представената в тази насока от АНО справка от същото дружество СРС е приел, че тя не следва да се цени като годно доказателство, тъй като нито справка, нито таблицата към нея съдържат информация как са достигнати тези конкретно вписани суми и така те представляват една формална декларация.

При наличие на два документа, издадени от едно и също дружество, но с различно съдържание, СРС е следвало да провери с допустимите доказателствени средства /наприлер експертиза/, кой от тях отразява вярната сума. Това е необходимо, тъй като тази сума е съществения елемент от фактическия състав на нарушението, обосноваваща извода за неговото извършване или неизвършване. Като не е сторил това въззивният съд е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка поради нарушение на процесуалните правила. Допуснатото нарушение налага отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото в изпълнение на задължението си по чл.107, ал.2 НПК съдът следва да събере доказателства относно действителния размер на достигнатия в процесния период облагаем доход, които да подложи на внимателна проверка съгласно ал.5 на същия текст, вследствие на което да изведе обосновани изводи за извършване или неизвършване на нарушението.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че не се споделят изводите на въззивната инстанция, че процесният случай разкрива белезите на маловажен такъв по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Процесното нарушение не се отличават с по-ниска степен на засягане на обществените отношения отколкото други нарушения от същия вид, поради което същото не може да се квалифицира като маловажно. Маловажност на нарушението не се обуславя и от размера на разликата.

По направеното искане на касатора за присъждане на разноски следва да се произнесе СРС при новото разглеждане на делото на основание чл.226, ал.3 АПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 222, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2
ЗАНН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 11.12.2019 г., постановено по НАХ дело №67/2019 г. по описа
на СРС, НО, 20-и състав, с което е отменено НП №377535-F417238/15.11.2018 г.,
издадено от Директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – С..
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.